

[Jørgen Junior]

(Spm. nr. 605)

Begrundelse.

Evneshvage kvinder mellem 52 og 73 år bør ikke have ændringer i deres tilværelse, når denne fungerer så positivt, som det tilsyneladende er tilfældet på Ingeborg Erlangs Hjem.

Er forholdene derfor som beskrevet, skal jeg anmode ministeren om at gribe ind og sørge for, at hjemmet får den status, det fortjener.

Besvarelse (6/4 78):

Socialministeren (Eva Gredal):

Ingeborg Erlangs Hjem har gennem mange år modtaget klienter fra åndssvageforsorgen, som har betalt en takst for opholdet.

I midten af 60'erne ønskede åndssvageforsorgen at indgå overenskomst med hjemmet for herved at sikre et større indseende med forsorgsudøvelsen og hjemmets økonomi.

Forslaget afvist imidlertid af hjemmets bestyrelse, der ikke kunne acceptere åndssvageforsorgens almindelige målsætning om en øget aktivering og normalisering af beboerne.

Forsorgens betalingstakst for ophold på hjemmet blev i 1969 ændret fra 750 kr. månedligt til et beløb svarende til mellemste invalidepension. Et senere ønske om en forhøjelse af taksten blev i 1973 afslået af socialstyrelsen under henvisning til, at hjemmets driftsudgifter måtte anses for dækket af den almindelige dyrtidsregulering af det beløb svarende til invalidepension, der udbetaltes.

Senest har bestyrelsen i 1977 søgt socialstyrelsen om et lån på 115.000 kr. til brug for brandsikringsarbejder. Socialstyrelsen, der ikke mente at have hjemmel til at yde lånet, afslog ansøgningen.

Spørgsmålet om lånet behandles for tiden i socialministeriet, og socialstyrelsen har oplyst, at formanden for hjemmets bestyrelse har udtrykt interesse i indgåelse af en overenskomst på visse betingelser. Dette spørgsmål overvejes nu, ligesom spørgsmålet om hjemmets fremtid efter særforborgens udlægning vil blive taget op til drøftelse med Københavns kommune, der forventes at blive den fremtidige overenskomstspartner.

Som sagen således foreligger oplyst, finder jeg ikke, at der kan rettes bebrejdelser mod

socialstyrelsen og åndssvageforsorgen for behandlingen af Ingeborg Erlangs Hjem.

Til *justitsministeren* (29/3 78) af:

Mimi Jakobsen (CD):

»Finder ministeren, at en indførelse af 7 dages reglen i retsplejeloven ville afhjælpe de problemer, der rejses i en artikel i B.T. for den 27. marts 1978 af politimesteren i Ålborg?«

(Spm. nr. 606).

Begrundelse.

Man ville efter spørgerens mening kunne imødekomme en del af den i artiklen rejste kritik, såfremt man gav mulighed for varetægtsfængsling i 7 dage for personer grebet på fersk gerning og ved tilfælde af gentagen kriminalitet.

Besvarelse (6/4 78):

Justitsministeren (Erling Jensen):

Den 7 dages regel, hvortil spørgeren henviser, stammer som bekendt fra strafferetsplejeudvalget, der i sin betænkning om anholdelse og varetægt foreslog en ny bestemmelse, hvorefter varetægt kunne anordnes, hvis sigtede er pågrebet under udøvelse af lovovertrædelsen eller umiddelbart herefter og sagens omstændigheder giver grundlag for mistanke om, at han har begået andre tilsvarende lovovertrædelser.

Denne regel er ikke medtaget i det fremsatte lovforslag (nr. 134) om ændring af retsplejeloven. Som det fremgår, forudsætter den regel, som udvalget har foreslået, at der er grundlag for mistanke om, at sigtede har begået andre tilsvarende lovovertrædelser. Uden nærmere kendskab til de sager, som omtales i artiklen i B.T., er det på denne baggrund ikke muligt at sige noget om, hvorvidt indførelse af 7 dages reglen ville afhjælpe de problemer, der rejses.

I øvrigt er der, som det vil være spørgeren bekendt, under retsudvalgets behandling af lovforslaget rejst spørgsmål om, hvorvidt en regel svarende til 7 dages reglen bør indsættes i lovforslaget. Jeg finder det på denne baggrund rigtigst, at de videre overvejelser om reglen sker i forbindelse med retsudvalgets behandling af lovforslaget.